

ишеника, когато е кръщавалъ: послѣ имъ приказваше нѣщо ужь за поученіе, колко-то мѣ стигахше дѣтинскій разумъ. Въ то врѣмя патріархъ Александрійскій вѣше сватителъ Александръ. Единъ день той послачкъ, като глѣдаше отъ високо мѣсто къмъ морскыя брѣга, съзря дѣца-та, кои въ играчкы-тѣ си правѣхъ священнодѣйствіе. Слisanъ на това, завчаскы проважда да да мѣ ги доведѣтъ, и запыта ги що правѣхъ въ игры-тѣ си. Испървомъ тѣ, като дѣца, изплашихъ сѣ; нѣ послѣ приказахъ какъ сѣ си опрѣдѣлили Атанасіа за епископъ, и че той кръщаваше елленскы-тѣ дѣца. Слѣдъ това патріархъ-тъ, като испыта наздраво, научи сѣ кое дѣте е кръстилъ и каквы дѣмы е изговарялъ Атанасій при кръщеніе-то; и тѣй разбра че всичко сѣ е извършвало спорѣдъ закона на христіанскы-тъ вѣрѣ. А като сѣ съвѣтѣва съ клиратъ сѣ, измѣни дѣтинско-то кръщеніе вистинно и свърши го само съ миропомазаніе; послѣ повика родители-тѣ Атанасіевы и поръча имъ да отстѣпатъ на сына си както сѣ пада, като го дадѣтъ въ книжно у-